Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26318
Copyright: Admont, Benediktinerstift

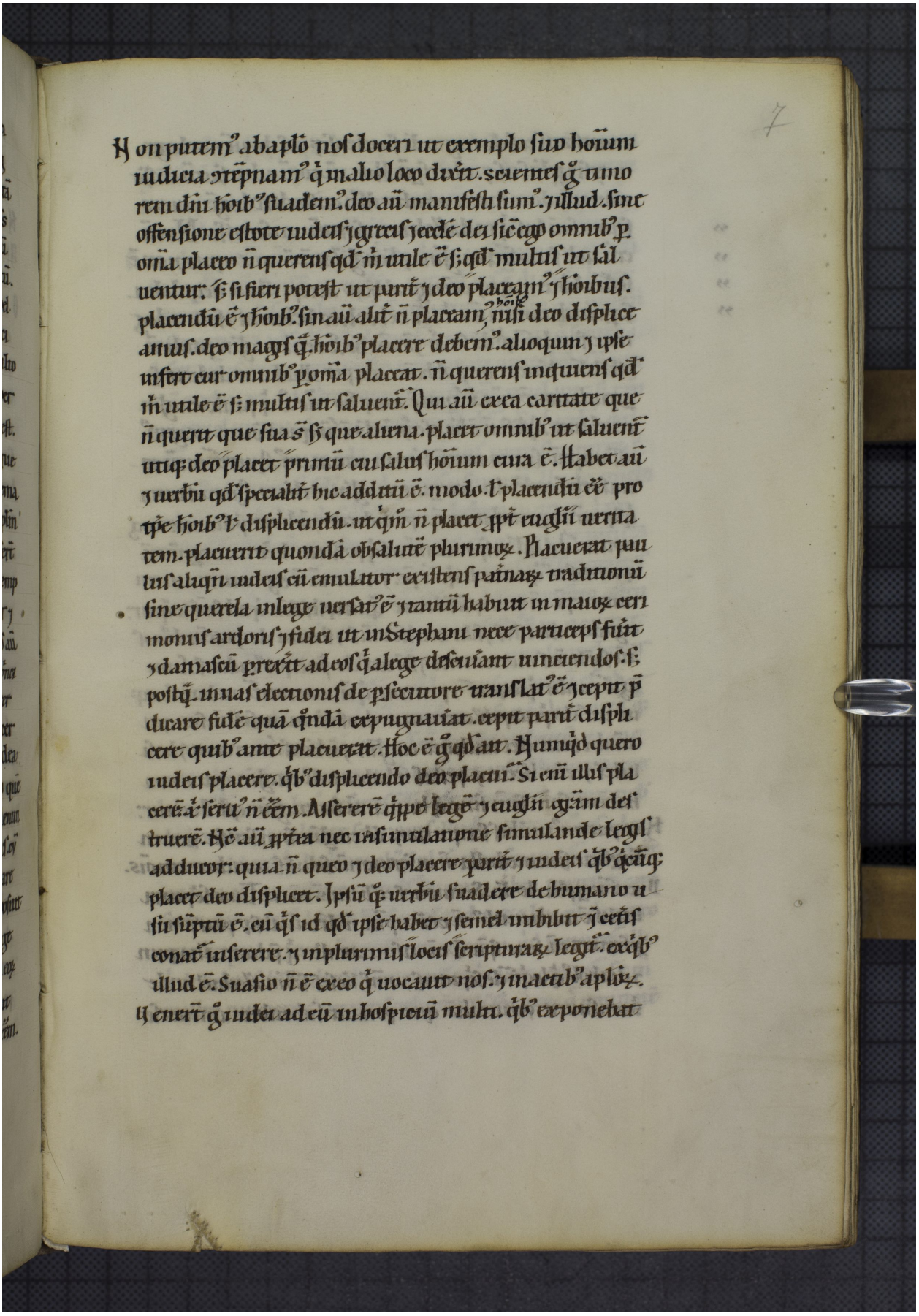

Non putem⁹ ab apl̄o nos doceri ut exemplo suo hoīum
iudicia stēpnam⁹ q̄ alio loco dixit. sciemus g̃ uno
rem diu hoīb⁹ suadem⁹. deo aū manifesti sum⁹. ꝛ illud. sine
offensione estote iudeis ꝛ greci ꝛ eccl̄e dei sic̄ ego omnib⁹ p̄
oīa placeo nō querens qd̄ ih̄ utile ē sed qd̄ multis ut sal
uentur. sed si fieri potest ut pun̄ ꝛ deo placeam⁹ ꝛ hoīb⁹. s.
placendū ē ꝛ hoīb⁹. sin aū alit̄ nō placeam⁹ nisi deo displice
amus. deo magis q̄. hoīb⁹ placere debem⁹. alioquin ꝛ ipse
infert cur omnib⁹ p̄ oīa placeat. nō querens in quibus qd̄
ih̄ utile ē sed multis ut saluent. Qui aū execa cariatate que
nō querit que sua sūt sed que aliena. placet omnib⁹ ut saluent
utiq; deo placet primū cui salus hoīum cura ē. Habet aū
ꝛ uerbi qd̄ specialit̄ hic addit̄ū ē. modo. l̄ placendū ēē pro
ꝓpe hoīb⁹ l̄ displicendū. ut q̄n̄ nō placet. ꝓpt̄ euglīū ueritā
tem. placuerit quondā ob salutē plurimoꝝ. Placuerat pau
lus aliq̄n iudeis cū emulator existens patrioꝝ traditionū
sine querela inlege uersat⁹ ē ꝛ tamū habuit in maioꝝ exe
monis ardoris ꝛ fidei ut in Stephanu nece particeps fuit
ꝛ damasceū petiit ad eos q̄ a lege desciuant uinciendos. s.
postq̄ in uas electionis de p̄secutore trans lat⁹ ē ꝛ cepit p̄
dicare fidē quā q̄ndā expugnauit. cepit pun̄ displi
cere quib⁹ ante placuerat. Hoc ē g̃ qd̄ ait. Nunq̄d quero
iudeis placere. q̄b⁹ displicendo deo placui. Si eū illis pla
cere ā seru⁹ nō ēem. Asserere q̄ppe legē ꝛ euglīū ḡ im des
truere. Hē aū ꝓtea nec in simulatione simulande legis
adducor. quia nō queo ꝛ deo placere pun̄ ꝛ iudeis q̄b⁹ q̄cūq;
placet deo displicet. Ipse ū q̄ uerbi suadere de humano u
sin sup̄ā ē. cū q̄s id qd̄ ipse habet ꝛ semel imbibit ꝛ ceti⁹
conat̄ ut sererere. ꝛ in plurimis locis scripturaꝝ legit̄. ex q̄b⁹
illud ē. Suasio nō ē ex eo q̄ uocauit nos. ꝛ in actib⁹ apl̄oꝝ.
Ut enerit g̃ iudeus ad eū in hospicium multi. q̄b⁹ exponebat